

[Waldorff]

Det er det borgerlige frihedsbegreb, og det opererer man altså med i det 20. århundrede, som om det overhovedet havde nogen som helst form for relevans.

Det, der ligger i forslagene, er selvfølgelig frihed for dem, der har økonomi til det. Det er indholdet i såvel venstres som CDs forslag, og det er i virkeligheden totalt uinteressant.

Steffensen (KrF):

Kristeligt folkeparti er enig med venstre i, at Danmarks Radios monopol skal brydes. Vi har den opfattelse i kristeligt folkeparti, at det er vigtigt, at der bliver lagt større vægt på både alsidighed og kvalitet, og det ønsker sikkert alle tre forslagsstillere her i dag også.

Det er vor opfattelse, at konkurrence i æteren vil medføre en større alsidighed og give både ytringsfriheden og den kunstneriske frihed og kvalitet bedre muligheder.

Årsagerne til manglende alsidighed i Danmark Radio skal efter vores opfattelse ikke søges i detaljerne, men i selve systemet, og her synes jeg nok at venstres forslag har rørt ved noget principielt og rigtigt.

Men kristeligt folkeparti mener, at radio og TV skal være forbrugerstyret, og det ser ud til, at vi ønsker det i højere grad, end venstre ønsker det; i hvert fald har venstre en anden struktur for en sådan styring. Vi har selv fremsat forslag til ny radiolov, og vi mener naturligvis, at dette forslag giver den bedste løsning af radioens og TVs forhold. Men vi er naturligvis også positive over for andre forslag til løsninger og vil se positivt på arbejdet i udvalget, uden at jeg her vil gå ind i detaljerne, ej heller detaljerne i venstres forslag. Men jeg stiller mig dog skeptisk over for finansieringen gennem begrænset adgang til reklame.

Af samme grund kan vi ikke umiddelbart støtte centrum-demokraternes forslag om en fri reklameradio. Men vi ser positivt på mulighederne for oprettelse af radio på regional basis.

Angående SFs radioforslag, der er en gennemførelse fra 1978, som det nu er nævnt nogle gange, vil jeg stort set henvise til, hvad hr. Chr. Christensen sagde dengang på kristeligt folkepartis vegne, og det står at læse i Folketingstidende 1978-79, sp. 1986-87, idet

kristeligt folkepartis syn på dette forslag ikke har ændret sig.

Jeg kan imidlertid ikke forstå det, der står at læse i bemærkningerne til SFs forslag om hetzen imod medarbejderne i Danmarks Radio. Det, at man har en anden opfattelse af, hvordan styringen skal være, betegnes som en hetz, og det synes jeg ikke er rigtigt. Kristeligt folkeparti mener, at den magt, der ligger i at producere og udsende radio og TV, må have sit mandat fra samfundet, og det vil efter vor opfattelse sige fra forbrugerne. Vi mener, det bør være sådan i et demokratisk land.

Der ligger nu så meget materiale fra forskellige partier, at der må kunne komme realiteter i drøftelserne om, hvordan Danmarks Radio og TV skal ordnes og styres i fremtiden, og jeg håber ikke, at den mediekommision, som også ministeren hentydede til, vil forsinke dette arbejde.

Mølgaard (DR):

På kanten, men, hr. formand m. fl., ikke ud over kanten vil jeg indlede med at sige, at retsforbundets folketingsgruppe længe har haft et radiolovsforslag liggende grydeklart til fremsættelse. Det ligger ikke uden for dagsordenen at kommentere, at vi har haft dette forslag liggende, og når det ikke er på dagsordenen i dag, skyldes det, at vi i retsforbundets gruppe har været en smule tilbageholdende over for at fremsætte forslaget. Det har i nogen grad været betinget af, at vi vidste, hvad vi havde af radiolov, og også hvad vi gerne ville have for en styringsform for Danmarks Radio, men har næret nogen ængstelse for, hvad vi kunne opnå, hvis vi skubbede regeringen og den konservative opposition til med djævelens vold og magt at gå på kompromis vedrørende udformningen af en helt ny radiolov.

Vi vidste, hvad vi havde, og selv om det ikke var og ikke er vores absolutte livret, skulle der ikke nogen overspændt fantasi til at forestille sig det, der var værre. Der behøvede man jo ikke kun at se sig om uden for landets grænser for at opleve gyseligheder, man kunne såmænd blot gå nogle få år tilbage i tiden her i kongeriget Danmark og se på en Danmarks Radio og en statsradiofoni, der var værre. En håndfast politisk styring oplevede man i fortiden. Det foregik nok i stor